

להיות בעידן הגאולה

אקחים ניצח גאולה אישי

הלאוה דווקא בדורנו ”עקבתא דמשיחא” ראה! הפתום ביום ראשון ושני

יחי אדוננו מורנו ורבינו
מלך המשיח לעולם ועד

מעובד ע"פ שיחותיו הקדושות של
הרבי מליובאוויטש שליט"א מלך המשיח

הגשה עריכה ועיבוד
מרכז חב"ד למושבי צפון הנגב
241 מעלים טל: 052-8085770
Email: bhm@neto.net.il

עקב/מקלי אבות מ"ה
כ"י - כ"ו מנחם אב התשע"א
(20-26/8/11)

גיליון
201

לחודת העילן: www.hageula.com

מרמז על החובה והגלות, ו"א-ל" מרמז על מידת החסד שהופכת את הגולה לגאולה.
(ע"פ שיחת ש"פ עקב תשמ"ט הערה 52)

יום רביעי כ"ד מנחם אב (24.8)

מהו החלום?

ישנם החושבים כי הדיבורים אודות הגאולה הינם כמו חלום. אך האמת היא שההפך הוא הנכון - הגאולה היא המציאות האמיתית, והגלות היא החלום. כשם שניתן להקיץ מן החלום בבת אחת ולחזור למציאות האמיתית, כך אנו נחזור כהרף עין למציאות האמיתית שלנו - לחיים של גאולה בפועל ממש. עד שהיום ממש נפקח לפתע את העיניים ונראה פתאום כי משיח צדקנו כבר נמצא עמנו.
(ע"פ שיחת ש"פ פניחא תשד"ט)

יום המשיח כ"ה מנחם אב (25.8)

אמת נצחית

שלושת בתי המקדשות מכוונים כנגד שלוש אבות האומה: בית המקדש הראשון מכוון כנגד אברהם אבינו (מדת החסד, האבה ה'), בית המקדש השני - כנגד יצחק (מדת הגבורה, דין, יראת ה'), ובית המקדש השלישי - כנגד יעקב.

מידתו של יעקב היא רחמים - מידה המחברת נגיודים: חסד דין, ולכן אין בה שינוי או הפסק. על מידה זו נאמר: **"עשה שלום, בְּמוֹנוֹי"**. כלומר, כדי לעשות שלום בהנהגת העולם, כדי שהדין לא יתנגד למידת החסד והנתינה, מאיר ה' הארה גבוהה ביותר המחברת ביניהם, והיא מידת הרחמים. לכן בית המקדש השלישי יהיה קיים בקיום נצחי שאין אחריו עוד חורבן.
(ע"פ לקוטי שיחות כרך ט עמ' 26)

יום שישי כ"ו מנחם אב (26.8)

ליכור ולהתכונן לשבת

אנו מצווים ליכור את יום השבת במשך כל השבוע, ולהתכונן לקראתו. כפי שמפרש רש"י: **"תנו לב ליכור תמיד את יום השבת, שאם נזדמן לך חפץ יפה תהא זממיו לשבת"** (שמות כ, ח). ה' הדבר לגבי הגאולה הקרובה. גם כאשר אנו נמצאים בימי החול - בזמן הגלות, עלינו ליכור תמיד את הגאולה ולהתכונן לקראתה.
(ע"פ שיחת י"א ניסחא תשד"ט)

"אם אתם משמרים נרות של שבת אני מראה לכם נרות של ציון"

זמני השבת	כ"ו מנחם אב (20/8)	ירושלים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע
הדלקת נרות	6.43	6.59	6.51	7.00	
צאת השבת	7.56	7.59	7.59	7.58	

מוקדש ומודפס לזכות:

יוסף אבהב בן מטייליה ורחב בת סעדיה ומשפחתם שיהיו לכבוד יום הולדתו כ"ב מנחם אב לברכה והצלחה בג"ר שמחוני חוד בן מול ועופרה בת דינה ומשפחתם שיהיו לכבוד יום הולדתו כ"ה מנחם אב לברכה והצלחה בג"ר

יום ראשון כ"א מנחם אב (21.8)

דקדוק מועיל

"עקב" - הוא שמה של פרשת השבוע אותה קראנו בשבת למילה זו ישנן שתי משמעויות: משמעות אחת לומדים מפירושו של רש"י **"מצוות שהאדם דש בעקביו"**. כלומר, מצוות שהאדם רגיל לזלזל בהם. השמירה אף על מצוות אלו, מבטאת עבודת ה' נעלה יותר, המביאה שכר רב יותר. משמעות שניה מפרש הרמב"ן, שהמילה "עקב" היא מלשון אחרית וסוף, כמו: **"עקבתא דמשיחא"**.

כאשר ישנם פירושים שונים לאותה מילה, הם חייבים להיות קשורים זה לזה. מאחר והם פירושי תורה אחת, שהיא חוכמתו של ה' אחד. מכך ניתן להבין שישנו קשר בין שני הפירושים למילה "עקב", והיא:

דקדוק אף במצוות שנראות לנו כקלות ופועטות - יזכה אותנו בקרוב לסוף וסיום הגלות, ל"עקבתא דמשיחא".
(ע"פ דבר מלכות ש"פ עקב תשנ"א סעיף י')

יום שני כ"ב מנחם אב (22.8)

עקב מול ראש

אחת הסיבות לכך שהדור הסמוך לביאת המשיח נקרא **"עקבתא דמשיחא"** - משום שקיום המצוות אז נעשה באופן של "עקב". בזמן שבת המקדש היה קיים קיימו ישראל את המצוות באופן של "ראש", מתוך הבנה ותענוג. אולם בעת הגלות מקיימים את המצוות ללא הבנה ותענוג, כ"עקב" זה שאין לו רגש (כמו עקב ברגל שעונו גם יותר והוא חש פחות משאר אברי הגוף) וכל שכן שאין לו הבנה ותענוג.

אולם מאידך, דווקא קיום כזה - כ"עקב" שאינו מבין ואינו מרגיש ובכל זאת מבצע את רצון בעליו - הוא קיום בדרגה גבוהה יותר. קיום כזה מבטא קבלת עול והתבטלות מוחלטת כלפי הקדוש ברוך הוא - שלמרות שאינו מרגיש ואינו מבין, הוא מבטא את הנקודה הקיימת אצל כל יהודי, ומקיים את הצייוני האלוקי אף בלי הבנה ובלו רגש. דווקא קיום כזה, כ"עקבתא", מתוך קבלת עולו של הקדוש ברוך הוא - הוא המקרב את "משיחא", את התגלות המלך המשיח בקרוב ומש.
(ע"פ לקוטי שיחות כרך ט עמ' 71)

יום שלישי כ"ג מנחם אב (23.8)

דין וחסד

את מעלתו של עבודת ה"עקב", שדווקא על ידה זוכים לגאולה, ניתן ללמוד גם מספר דניאל. ייחודיותו של ספר דניאל היא בכך שמדובר בו באופן מפורש אודות הגאולה וחשבון קץ הגלות והוא נמנה כאחד מ"ד" ספרי התנ"ך. והוא, למרות שהוא נכתב בגלות, רעיון זה מרמז גם בתולדות חייו של דניאל. הוא חי בגלות מרה, בארמונו של המלך נבוכדנצר, את הקפיד לקיים מצוות ולעבוד את ה' במסירות נפש. זאת ניתן לראות גם בשמו "דניאל" - אותיות "דין א-ל". "דין"

סיפורים קטנים לא זנינים לראים

רבי פנחס משיח

יחסו של רבי משה יהודה לייב אל חמי המקובל הרב החסיד רבי פנחס יצחק גולדברג היה בבחינת תורה שלמה שצריכה לימוד. מקפיד היה לספר לילדיו על אודות סבב הקדוש, והיה מדביק את הנכדים בהערצה לסב הדגול, בארבה שעלתה על גדוהיה. את שם משפחתו של הסבא כמעט איש לא הכיר; הכל ידעו והכירו אותו בשם "פנחס משיח". כינו זה הוצמד לו עוד בהיותו בעיירת מולדתו קולבסיב (קולבשובה), וזאת בשל עיסוקו הקבוע בנושא משיח, והחשבת גאולת ישראל.

ידעתו בענין המשיח היתה מעמיקה ומקיפה, ולעתים אף היה מלמד ומספר גם לאחרים גם מידיעותיו. שנים רבות היה נמצא בבית במדרש שבמעלה הסמטה הירושלמית בעיר היתקיה בין החומות, שם היה יושב בחברתם של מקובלים ואנשי מעלה, וכשהיה משוחח לפניהם על הגאולה היה שופע כמעין המתגבר בעוד חבריו המקובלים יושבים סביבו ושוחים בצמא מדרותיו.

אמונתו הרכה בביאת המשיח היתה לשם דבר. באחד הימים הוא הזמין אצל חייט מקומי בגד מיוחד שבו התכונן לצאת ולקבל את פני המשיח. הוא ביקש לרקום עליו באותיות זהב פסוקים מן התנ"ך "ראשון לציון הנה הגם לירושלים מבשר אתך", "משמיע שלום מבשר טוב". במשך שנים רבות היה המעיל הלבן תלוי ליד מיטתו במצב הן, המעיל והמקל.

בכל זמן היה מביט בגד בכמהה, מחייך ואומר: "אף-לפי-שיתמהמה, עם כל זה אחרת לו. הבב נכשיר את עצמנו לקראת הגאולה; המשיח בעצמו מוכן ומזומן לבוא, אולם אני, אנו לא הכנו כראוי את הכלים הדרושים".

(מלוקט מ"ממביא גואל לר' מנחם זיגלבוים שליטת משיחתי חייו, פרקי חיים)

שבת קודש כ' מנחם אב (20.8)

עם עצמי ועם הזולת

יום פטירתו של רבי לוי יצחק שניאורסון - אביו של הרבי מליובאוויטש שליט"א מלך המשיח

על מנת להביא את הגאולה האמיתית והשלימה יש צורך בשלימות עבודתו של האדם עם עצמו, וגם בשלימות השפעתו על הזולת. עבודת ה' בדרגה כזו הייתה אצל ר' לוי יצחק. הוא עבד את ה' עד למסירות נפש ממש, והמשיך להפיץ תורה וחסידות למרות הקשיים ברוסיה הסובייטית. גם לאחר שנאסר ואף הוגלה לארץ גזרה בשל 'חטאו' בחיזוק היהדות בעירו, הוא המשיך לכתוב חידושי תורה ולהשפיע על סביבתו. רמז לכך ניתן למצוא גם בשמותיו: "לוי" על שם "הפּעם ילנה אישיו אל" (בראשית כ"ט, ד). שהוא ממשין את "אישיו", הוא הקדוש ברוך הוא, "אלי" בעבודה עצמית. ו"יצחק", על שגורם זולת שמחה וצחוק - השפעה על הסביבה.
(ע"פ ספר השיחות תשמ"ט עמ' 650)

הוצאת "אמת נצחית" 052-8949401